

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

JULKAISUJA

Tekniikan Akateemisten Liitto TEK ry
Ratavartijankatu 2, 00520 Helsinki
puh. (09) 229 121, fax (09) 2291 2911
www.tek.fi

tek-lehti@tek.fi

PÄÄTOIMITTAJA

HEIKKI KAUPPI
puh. (09) 2291 2200
heikki.kauppi@tek.fi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ

ARI ÅBERG
puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

TOIMITTAJAT

MARKETTA HARINEN
puh. (09) 2291 2257
marketta.harinen@tek.fi

HELENA ANDERSSON
puh. (09) 2291 2244
helena.andersson@tek.fi

TOIMITUSSIHTEERI

LEENA SCHMANDT-HOKKANEN
puh. (09) 2291 2246
leenas@tek.fi

TOIMITUKSEN SIHTEERI

MAISA NISSINEN
puh. (09) 2291 2245
mais.nissinen@tek.fi

ILMOITUSMYynti

TEK/Ari Åberg, puh. (09) 2291 2247
ari.aberg@tek.fi

ILMOITUSTRAFIIKKI

TEK/Leena Schmandt-Hokkanen
puh. (09) 2291 2246
leenas@tek.fi

ILMOITUSHINNAT VUONNA 2004

1/1-s: 2.110 €/mv, 2.860 €/4-väri
1/2-s: 1.380 €/mv, 2.110 €/4-väri
1/4-s: 1.070 €/mv, 1.380 €/4-väri

ILMESTYMISAIKATAULU 2004

13.2., 12.3., 16.4., 14.5., 18.6., 10.9.,
15.10., 12.11. ja 17.12.

Julkaisija varaa itselleen oikeuden ilmestymis-
päivien muutoksiin.

Ilmoitus- ja juttuvaraukset viisi viikkoa ennen
lehden ilmestymistä. Tarkemmat mediatiedot
löydät netistä www.tek.fi/.

Lehti ei vastaa ilmoittajalle mahdollisesti aiheutu-
vasta vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista
tai muista syistä voida julkaista määrätyn päi-
vänä. Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta
rajoittuu ilmoituksen hintaan. Reklamaatiot on
tehtävä kirjallisesti 14 päivän kuluessa ilmoi-
tuksen julkaisemisesta.

TILAUKSET VUODELLE 2004

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
mais.nissinen@tek.fi
Vuosikerta 45 euroa (kestotilaus, koti-
maassa), irtonumeron hinta 6 euroa (+
2,5 euron postituskulut)

OSOITTEENMUUTOKSET

JÄSENET
puh. (09) 2291 2292
ympäri vuorokauden toimiva
puhelinvastaaja tai
jasenrekisteri@tek.fi.

MUUT TILAAJAT

puh. (09) 2291 2245/Maisa Nissinen
mais.nissinen@tek.fi

PAINOPAikka:

Art-Print Oy, Helsinki
puh. (09) 7740 050
Painos: 57.200 kpl
Aikakauslehtien liiton jäsenlehti
ISSN 1459-1898

Pääkirjoitus

4.5.2004

Heikki Kauppi

Opiskelun ja työn lomittumista pitää edistää

Suomen työttömyys on laskenut kuudella tuhannella hengellä viime vuoden ensimmäisestä neljänneksestä. Tämä ei ole itsestään selvästi hyvä uutinen, sillä työllisten lukumäärä on samanaikaisesti vähentynyt 18 000:lla, vaikka työikäisten määrä on sekin kasvanut kymmenellä tuhannella. Kokonaisuus selittyy sillä, että vuoden aikana 34 000 ihmistä on siirtynyt vapaaehtoisesti ainakin väliaikaisesti työvoiman ulkopuolelle. Heistä puolet on ryhtynyt opiskelemaan ja kolmannes hoitamaan kotia. Asiasta käydyssä keskustelussa on ollut vähän sellaistaakin sävyä, että työvoiman ulkopuolelle siirtyvät olisivat jonkinlaisia luovuttajia – eivät mokomat viitsi enää olla edes työttömiä!

Uskon kuitenkin, että kyseessä on itsestään ja lähiympäristöstään vastuuta kantavia kansalaisia, jotka reagoivat rationaalisesti ympäristön muutoksiin. Työn ja opiskelun lomittamista suhdannekiertoa mukaillen tulisi muutenkin mieluummin edistää kuin kauhistella. Minkään avoimella sektorilla työskentelevän ammattiryhmän lukumäärä ei ole koskaan oikea. Jos työvoima riittää noususuhdanteessa kaikkiin tarpeisiin, niin laskusuhdanteessa kärsitään väistämättä työttömyydestä.

Koulutus suojaasi aikoinaan melko hyvin työttömyydeltä, mutta koulutusmäärien kasvaessa suhdannetyöttömyys on tullut myös meidän vaivaksemme. Muutaman viime vuoden ajan yleinen työttömyysaste on pysynyt suunnilleen samana, mutta esimerkiksi diplomi-insinöörien työttömyys on noussut noin kaksi prosenttiyksikköä. Vuoden ensimmäisellä neljänneksellä työttömien diplomi-insinöörien lukumäärä oli jo lähes yhtä korkea kuin 1990-luvun synkimpinä vuosina. Kantaluku on toki suurempi ja työttömyysprosentti on siten pienempi, mutta tämä ei oikeuta vähättelemään ongelmaa. Yksittäisen työttömän näkökulmasta hänen henkilökohtainen työttömyytensä on sata prosenttia.

Toisaalta ammattitaitovaatimukset uudistuvat kiihtyvällä vauhdilla ja vaikeasti ennakoitavilla tavoilla. Työn ja opiskelun lomittuminen tulisi nähdä kansakunnan mitta-kaavassa tilaisuutena valmistautua uuteen nousuun uusintamalla työikäisten osaamispääomaa. On parempi, että laskusuhdanteessa suoritetaan esimerkiksi jatko-opintoja kuin jäädään odottelemaan passiivisesti uutta nousua. Valitettavasti järjestelmämme taipuu edelleen huonosti tällaiseen ajatteluun. Koulutusvakuutuksen nimellä tehdyistä uudistuksista huolimatta aktiivisen opiskelun aloittaminen työttömänä johtaa usein toimeentulon selkeään heikkenemiseen. Lyhyellä tähtäyksellä passiivinen odottelu on taloudellisesti kannattavampaa kuin ammattitaidon kehittäminen. Olisikin mietittävä, miten työttömyysturva- ja muita toimeentulojärjestelmiä tulisi kehittää, jotta ne tukisivat kansallisen kilpailukyvyyn ylläpitämistä.

Ei pidä tuomita myöskään niitä ihmisiä, jotka jäävät reilusti kotiin hoitamaan perhettään. Jos tällaisen ihmisen panos jääkin palkkatyössä joiksikin vuosiksi saamatta, on kotona tehtävä työ yhteiskunnan kannalta hyvinkin arvokasta. Bruttokansantuotteen sijaan kotona tehtävä työ tuottaa elämisen laatua. Talouden tulisi olla alisteista ihmisen tarpeille eikä päinvastoin.

heikki.kauppi@tek.fi